

αρεσθ' τον υβρ' δποχωρήν τῷ μῆλλον ἐναντίου, Α
καθευπερ καὶ ἡ Καλυψὸ περιήρει το,
-τῷ υβρ' καπνῶ καὶ κίματος ἐκ τὸς
ἐέρρε

Quocirea oportet eum, qui medium con-
nectare vult, primum à magis contrario re-
cedere, quemadmodum etiam Calypso ita
monebat,

-Sic procul à fumo, atque undâ cohibere ca-
vissima
Sic metor.

Νῆα.- ἦρ' γδ' ἀχρον, τὸ
μῆ, ὅτ' ἐν ἀμαρτωλοτέρῳ τὸ δὲ ἦ πῶν. ἐπεὶ
οὐδ' τῷ μέσου τυχεῖν, ἀκρος χαλεπὸν, καὶ
τῶν δευτέρῳ φασὶ πλοῦν, τὰ ἐλάττωσα λι-
πῶν ἦρ' καπνῶν. τοῦτο δ' ἔσται μάλιστα τῷ-
πον τὸν ἔσπον ὄν ἐλέγχετο. σκοπεῖν δὲ δεῖ Β
προς ἃ καὶ αὐτοὶ δικαίωτα ἐστὲν αἰλοὶ
γδ' προς αἴλλα περιχαρῆ. τῷτο δ' ἔσται
γινόμενοι ἐκ τῆς ἡδονῆς καὶ τῆς λύπης τῆς
γινόμενης ἀπὸ ἡμᾶς, εἰς τοῦναντίον δ' ἐυ-
εῖδ' ἀρέ κεν δεῖ. πολὺ γδ' ἀπαχαρῶντες τῷ
ἀμαρτανῶν, εἰς τὸ μέσον ἦσθε υβρ' ὅπερ οἱ τὰ
ἀμαρτανῶν αἶψα ἔβλην ὀρθοῦντες, ποιῶ-
σιν. ὃν παρ' τῷ δὲ μάλιστα φιλακτεῖν τὸ δὲ δὲ,
καὶ τῷ ἡδονῆς. οὐ γδ' ἀδέκαστο κείνο υβρ' C
αὐτῶν, ὅπερ οὐδ' οἱ ἀμαρτανῶντες ἔπαθον
προς τῷ ἡδονῆς, τῷτο δὲ παθεῖν καὶ ἡμᾶς
προς τῷ ἡδονῆς καὶ ἐν πᾶσι τῷ ἐκείνων
ὀπλέγειν φωνῶν. οὕτω γδ' αὐτῶν δποπε-
πόνοιοι, ἦ πῶν ἀμαρτανῶντα. ταῦτ' οὐδ'
ποιῶντες, ὡς ἐν κεφαλῇ εἶπεν, μάλιστα
διωσόμεθα τῷ μέσου τυχεῖν. χαλεπὸν
δὲ ἔστω τῷ καὶ μάλιστα ἐν τοῖς κατ' ἔκασ- D
τον οὐ γδ' ῥά διον διορίσται, πῶς καὶ τίσι, καὶ
ὅπῃ ποίσις, καὶ πῶν χερόν ὄργαστον καὶ γδ'
ἡμῶς, ὅτε μῆρ, τοῖς ἐλλείποντας ἔπαυνο υβρ',
καὶ κρείττους φασὶν ὅτε δὲ, τοῖς χαλεπαίνον-
τας, καὶ ἀδέρφιδες δποκαλοῦντο. ἀλλ' ὁ υβρ'
μικρον τῷ δὲ παρεμβαίον, εἰ φέρεται, οὐτ'
ὅπῃ τὸ μᾶλλον, οὐτ' ὅπῃ τὸ ἦ πῶν. ὁ δὲ πλέον
εἶπε γδ' οὐ λανθανεῖ ὁ δὲ μέγρε τίνος, καὶ ὅπῃ E
πῶν φεκτὸς, οὐ ῥά διον τῷ λόγῳ ἀφορίσται
οὐδὲ γὰρ ἀλλ' οὐδὲν ἦρ' ἀδῆρ' ἦρ' τὰ δε τῶ-
αὔτα, ἐν τοῖς κατ' ἔκαστα, καὶ ἐν τῇ ἀδῆρ'
ἡ κρείττος τῷ υβρ' ἀφ' αὐτοῦτον, διηλοῖ ὅτι ἡ μέ-
ση ἔξει ἐν πᾶσιν ἐπαυνοῦ δποκλινεῖν ὃ δὲ,
τοτὲ υβρ', ὅπῃ τῷ ἔσποβωλῶ. τοτὲ δὲ, ὅπῃ τῷ
ἔλλεινεν οὕτω γὰρ ῥάστα τῷ μέσου καὶ τῷ δὲ
τυχεόμεθα.

Ex extremis enim alterum magis, alterum
minus peccabile est. Quoniam igitur me-
dium assequi ita exquisitè difficile est: se-
cunda, ut inquit, navigatione minima
ex malis sumenda sunt. Id autem erit eo
maximè modo, quo diximus. Spectandum
verò est, ad quæ nos procliviores simus,
quippe cum alij ad alia natura propensi
sint: id quod ex voluptate & dolore, qui
nobis evenit, facile perspicimus: atque in
contrarium nos ipsos abstrahendo, nam si
procul à peccando nos ipsos removeri-
mus, ad medium deveniemus, id quod
qui ligna, distorta dirigunt, facere con-
sueverunt. In omnibus autem à iucundi-
tate & voluptate maximè cavendum est:
non enim de ipsa incorrupti iudicamus.
Quod ergo Trojanorum proceres erga
Helenam fecerunt, id nobis quoque erga
voluptatem faciendum est: in omnibusq;
voce illorum erga ipsam vtendum, si enim
ita à nobis ipsam dimiserimus, minus pec-
cabimus. Hæc igitur facientes, ut summa-
tim dicam, maximè medium assequi pote-
rimus. Quanquam id fortasse difficile ad-
modum est, & præcipuè in particularibus
ac singularis. nōn enim facile definire pos-
sumus quomodo, & quibus, & ob quæ, &
quatenus irascendum sit, nos nanque in-
terdū eos qui deficiunt, laudamus, & man-
suetos vocamus: interdum qui exasperantur,
insensique sunt, viriles appellamus,
qui verò parum à rectè agèdo siue ad ma-
ius, siue ad minus declinat, non vituperatur:
sed qui multum excedit: is enim mi-
nimè later, quousque autem & quatenus
reprehendendus aliquis sit, definire ratio-
ne non facile potest. non enim statui dis-
uersum quippiam à sensibilibus debet, ta-
lia verò in particularibus constituta sunt,
& in sensu iudicium est. Hoc itaque tan-
tum id declarat, medium habitum in om-
nibus esse laudabilem: oportere què
modo ad excessum, modo ad defectum
F declinare: ita enim facillimè fiet, ut me-
dium, rectumque ipsam assequamur.